

Gemensamt riksomfattande tillsynsprogram för miljö- och hälsoskyddet för åren 2020–2024

LIVSMEDELSVERKET
Ruokavirasto • Finnish Food Authority

Valvira
Tillstånds- och tillsynsverket
för social- och hälsovården

Presentationsblad

Publikationens namn

Gemensamt riksomfattande tillsynsprogram för miljö- och hälsoskyddet för åren 2020–2024.

Utarbetat av

Arbetsgruppen som koordinerar det gemensamma tillsynsprogrammet för miljö- och hälsoskyddet (s.k. Ymppe-arbetsgruppen): Koskimies Tuuli Livsmedelsverket, Aro Tiina-Mari Livsmedelsverket, Aalto-Araneda Mariella Livsmedelsverket, Laasonen Heli Valvira, Lencioni Isabella Valvira, Mäntynen Kaisa Valvira, Ilonen Kimmo Valvira.

Sammanfattning

Livsmedelsverket och Valvira har berett ett gemensamt riksomfattande tillsynsprogram för miljö- och hälsoskyddet för åren 2020–2024. I kapitlen 1 och 2 fastställs de allmänna och gemensamma principerna för miljö- och hälsoskyddet i den tillsyn som utövas av de tillsynsmyndigheter som avses i miljö- och hälsoskyddslagstiftningen. Till det gemensamma riksomfattande tillsynsprogrammet hänför sig sektorvisa riksomfattande tillsynsprogram för miljö- och hälsoskyddet, i vilka de sektorvisa särdragen i tillsynen har behandlats.

Publiceringstidpunkt September 2019

Nyckelord

Tillsyn över miljö- och hälsoskyddet, livsmedelstillsyn, tillsyn över tobakslagen, tillsyn över hälsoskyddet, tillsyn över djursjukdomar, tillsyn över djurens välbefinnande, kommunal tillsynsplan, tillsynsavgifter, tillsynsprogram

Sidor 19

Språk finska, svenska

Konfidentialitet Offentlig

Utgivare Livsmedelsverket (www.livsmedelsverket.fi) och
Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården Valvira
(<https://www.valvira.fi>)

Förläggare Livsmedelsverket och Valvira, Helsingfors 2019

Förord

Inom miljö- och hälsoskyddet har man länge varit medveten om att verksamheten är svår att utveckla utan planering och resultatanalys. Det gemensamma riksomfattande tillsynsprogrammet för miljö- och hälsoskyddet och de sektorvisa tillsynsprogrammen verkställer spiralen av kontinuerlig förbättring och styr de kommunala tillsynsenheternas planeringsarbete och utvärdering av planen.

Temat för tillsynsprogramperioden är att främja en enhetlig tillsyn och ett enhetligt samarbete, varav det förstnämnda innefattar en förbättring av tillsynskvaliteten. Ökat samarbete har konstaterats vara ett viktigt sätt att främja målen för miljö- och hälsoskyddet i vår tid. Hela miljö- och hälsoskyddet grundar sig i princip på samarbete, först och främst mellan de två ministerierna som ansvarar för den högsta tillsynsledningen, social- och hälsovårdsministeriet och jord- och skogsbruksministeriet. Samarbetet fortsätter på följande nivå mellan de centrala ämbetsverken inom de respektive ministeriernas förvaltningsområden, Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården Valvira samt Livsmedelsverket. Ett resultat av samarbetet är föreliggande gemensamma riksomfattande tillsynsprogram för miljö- och hälsovården.

En enhetlig och högkvalitativ tillsyn främjas vanligen samtidigt på flera fronter, ofta med små steg framåt, men ibland med stora framsteg. Ett stort framsteg var att ta i bruk VATI-systemet, men reformer i den storleksordningen lyckas aldrig helt utan friktion. I slutet av pågående tillsynsprogramperiod får vi emellertid se hur VATI, de sektorvisa tillsynsanvisningarna och de styrande myndigheterna har lyckats förenhetliga tillsynen.

Det gemensamma riksomfattande tillsynsprogrammet för miljö- och hälsoskyddet för åren 2020–2024 har utarbetats i samarbete mellan Livsmedelsverket och Valvira.

Helsingfors 6.9.2019

Helsingissä 6.9.2019

Antti-Jussi Oikarinen
Generaldirektör
Livsmedelsverket

Markus Henriksson
Överdirektör
Valvira

Innehåll

1. Gemensamma principer i det riksomfattande tillsynsprogrammet för miljö- och hälsoskyddet	7
1.1 Målen för tillsynen över miljö- och hälsoskyddet.....	7
1.2 Verksamhetsmiljö.....	10
1.3 Tema för programperioden 2020–2024: Enhetlig tillsyn och enhetligt samarbete ...	10
1.3.1 Utvärderings- och styrningsbesök.....	11
1.3.2 Myndighetssamarbete	11
1.3.3 Samarbete med aktörerna	11
1.3.4 Beredskap	12
1.4 Utvärdering av det gemensamma riksomfattande tillsynsprogrammet	13
2. Innehållet i den kommunala tillsynsplanen	14
2.1 Inspektioner	14
2.2 Provtagning och analys	15
2.3 Tillsynsresurser	16
2.4 Säkerställande av tillsynspersonalens kompetens.....	16
2.5 Tillsynsprojekt	16
2.6 Beredskap.....	17
2.7 Kommunikation	18
2.8 Godkännande av tillsynsplanen.....	19
2.9 Utvärdering av tillsynsplanen och rapportering	19

Sektorvisa riksomfattande tillsynsprogram:

- Riksomfattande tillsynsprogram för hälsoskyddet
- Riksomfattande tillsynsprogram för tobakslagen
- Programmen för livsmedelstillsynen och veterinärvården utgör en del av Fleråriga nationella tillsynsplanen för livsmedelskedjan (VASU)

Lagstiftning och förkortningar

Central lagstiftning

LL	Livsmedelslagen (23/2006)
VVL	Veterinärvårdslagen (765/2009)
DskL	Djurskyddslagen (247/1996)
DsjL	Lagen om djursjukdomar (441/2013)
FL	Förvaltningslagen (434/2003)
OffL	Lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (521/1999)
KL	Kommunallagen (410/2015)
	Lagen om kommunala tjänsteinnehavare (304/2003)
	Hälsa- och sjukvårdslagen (1326/2010)
HsL	Hälsoskyddslagen (763/1994)
Tobl	Tobakslagen (549/2016)
	Allmänna dataskyddsförordningen ((EU) 2016/679)
Lagen om samarbetsområden	Lagen om samarbetsområden för miljö- och hälsoskyddet (410/2009)
Kontrollförordningen	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) Nr 882/2004, av den 29 april 2004, om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd
Förordningen om offentlig kontroll (i kraft 14.12.2019)	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 av den 15 mars 2017 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG.

Förkortningar

Elvi	Datasystemet för veterinärvård
ELTE	Datasystemet för hantering av hälsa hos djur
Elmo	Livsmedelsverkets laboratorie- och tillsynsdatasystem
RYMY	Datasystemet för registrering av matförgiftningsepidemier
VASU	Flerårig nationell tillsynsplan för livsmedelskedjan (Multiannual National Control Plan MANCP)
VATI	Centraliserat verksamhetsstyrnings- och datahanteringssystem för miljö- och hälsoskyddet
VYHA	Systemet för hantering av uppgifter om tillsynsenheterna inom miljö- och hälsoskyddet VYHA (tidigare Tillsynsenhetsregistret VYR)

Tillsynsprogrammets rättsgrund

Livsmedelslagen (23/2006) 47 §

Veterinärvårdslagen (765/2009) 8 §

Hälsoskyddslagen (763/1994) 4 a §

Tobakslagen (549/2016) 83 §

1. Gemensamma principer i det riksomfattande tillsynsprogrammet för miljö- och hälsoskyddet

Syftet med miljö- och hälsoskyddslagstiftningen är att främja och övervaka livsmiljöns och individens hälsa och säkerhet samt djurens hälsa och välbefinnande. I det gemensamma riksomfattande tillsynsprogrammet fastställs gemensamma principer för tillsynen. När det gemensamma riksomfattande tillsynsprogrammet utarbetades har den bärande tanken varit att identifiera programperiodens utmaningar och mål. I programmet tar man hänsyn bland annat till de riktlinjer och strategiska mål för miljö- och hälsoskyddet som ingår i regeringsprogrammet och som ställts av ministerier och centrala myndigheter.

I de sektorvisa tillsynsprogrammen beaktas de mål som ställts i det gemensamma programmet samt ges närmare anvisningar bland annat om innehållet i de inspektioner som företas med stöd av olika lagar. Dessa program kan behöva uppdateras oftare än det gemensamma tillsynsprogrammet.

Temat för föregående tillsynsprogramperiod 2015–2019 var tillsynens slagkraft. Det är viktigt att kontinuerligt främja tillsynens slagkraft bl.a. genom riskbaserad tillsyn och en effektiv inriktning av tillsynen. Temat för programperioden 2020–2024 är enhetlig tillsyn och enhetligt samarbete.

Vid utarbetandet av tillsynsplanen för miljö- och hälsoskyddet beaktas samtliga delområden av miljö- och hälsoskyddet i enlighet med de riksomfattande programmen. I den kommunala tillsynsplanen ska de riksomfattande tillsynsprogrammen beaktas med hänsyn till lokala behov. I fråga om veterinärvårdslagen ska kommunerna dessutom beakta den regionala planen.

1.1 Målen för tillsynen över miljö- och hälsoskyddet

Målen för programmet är att utveckla och samordna den styrning av miljö- och hälsoskyddet som inriktas på kommuner och andra tillsynsmyndigheter samt att öka tillsynens slagkraft och kvalitet genom att åstadkomma enhetlig tillsynspraxis i hela landet. Detta sker genom att myndigheterna vägleds i att utarbeta sina tillsynsplaner och i att ordna och genomföra tillsynen.

Effektiv inriktning av tillsynen

Tillsynen över miljö- och hälsoskyddet är planmässig och bygger på en kontinuerlig utvärdering av riskerna. Tillsynen inriktas på sådana objekt där behovet av tillsyn är störst. Storleken av risken påverkas bl.a. av verksamhetens karaktär och omfattning, antalet personer som eventuellt utsätts för fara samt hur allvarlig faran är och hur sannolikt det är att den realiserar. En lättare tillsyn kan övervägas i sådana fall där aktören (inkl. verksamhetsutövaren) har konstaterats sköta sina skyldigheter på ett korrekt sätt. Tillsynsmyndigheten ska då tydligt ange en motivering till att tillsynen lättas upp.

I de sektorvisa tillsynsprogrammen har harmoniseringen av kontrollfrekvenserna i objekt av samma typ och storleksklass beaktats. Kommunerna utvärderar risker inom sina områden separat för varje objekt och inriktar tillsynen systematiskt därefter. Kontrollfrekvensen bestäms enligt en objektspecifik riskvärdering, inte utgående från tillgängliga resurser. Tillsyn som baserar sig på klagomål eller misstanke ska dock vanligen prioriteras och skötas i brådskande ordning, och det ska finnas beredskap för sådana tillsynsåtgärder i tillsynsenheten.

Med tillsyn avses utöver inspektionsverksamheten även andra åtgärder som vidtas av tillsynsmyndigheterna i syfte att iaktta lagstiftningen, såsom förebyggande av sanitära olägenheter och provtagning. För att tillsynen ska kunna inriktas på ett effektivt sätt är det viktigt att bedöma hur tillsynen kan utvecklas och på vilket sätt nya verksamhetsformer kan utnyttjas. Traditionella riskvärderingsmodeller kan inte nödvändigtvis tillämpas när aktörerna tar i bruk nya verksamhetsmodeller. Tillsynseffekten främjas i betydande grad av samarbete och en öppen dialog mellan aktörer och olika myndigheter. Gemensamma inspektioner inom miljö- och hälsoskyddet kan effektivisera tillsynen både ur tillsynsmyndighetens och aktörens synpunkt.

Datasystem

Till stöd för en effektiv tillsyn behöver tillsynsenheterna täckande information om olika delområden av miljö- och hälsoskyddet. Samma kunskapsunderlag behövs också för styrningen, både på nationell och regional nivå. De mest centrala är tillsynsresurser, informationen som samlas av tillsynen i praktiken, såsom antalet tillsynsobjekt, genomförda inspektioner, observerade problem samt stöd för personalens kompetens och yrkesskicklighet. Ministerier och centrala ämbetsverk kan utnyttja data som produceras av tillsynen när de utvecklar miljö- och hälsoskyddslagstiftningen och styrningen. De centrala ämbetsverken samarbetar i att utveckla informationssystemen. Tack vare de nya informationssystemen kan man avstå från de centrala ämbetsverkens separata datainsamlingsblanketter.

Centraliserat verksamhetsstyrnings- och datahanteringssystem för miljö- och hälsoskyddet – VATI

Det centraliserade informationssystemet för miljö- och hälsoskyddet KUTI/YHTI ersattes i början av år 2019 av VATI-systemet. I VATI utnyttjas de tidigare systemens datalager (objekts- och tillsynsdata) samt egenskaper, såsom tjänsten för överföring av analysdata. VATIs användargränssnitt fungerar i realtid och utnyttjar kravet på riskbaserad tillsyn samt fungerar som ett verktyg för det dagliga tillsynsarbetet. Målet för datahanteringssystemet är att beakta användarnas behov i planeringen av tillsynen och i det dagliga tillsynsarbetet. Systemet fungerar i fortsättningen som myndigheternas underlag för verksamhetsledning, tillsynsåtgärder och rapportering.

När ett nytt informationssystem tas i bruk bör man vara beredd på att inkörningsarbetet med det nya systemet påverkar tillsynsenheternas verksamhet under tillsynsprogramperioden. VATI är ett nödvändigt redskap för tillsynen, och utvecklingsarbetet fortsätter under den kommande tillsynsprogramperioden. Informationssystemet påverkar i betydande grad tillsynsmyndigheternas verksamhetsmiljö, eftersom eventuella felsituationer och utvecklingsfaser kan kräva tid på bekostnad av verkställigheten av lagstiftning och tillsynsinsatser. Myndigheterna som bedömer tillsynsplanerna ska på ett tillbörligt sätt beakta detta när de utvärderar utfallet av sina tillsynsplaner.

Systemet för hantering av uppgifter om tillsynsenheterna inom miljö- och hälsoskyddet – VYHA

Med hjälp av VYHA förvaltas uppgifterna om tillsynsenheterna inom miljö- och hälsoskyddet. Systemet används för insamling av information om tillsynen och tillsynsenheten. Sådan information är bl.a. personalresurser, tillsynsplanen och en verbal utvärdering av hur planen omsätts i praktiken. VYHA-systemet utvecklas till att även gälla dokumentering och rapportering av utvärderings- och styrningsbesök.

Kommunerna ska hålla uppgifterna uppdaterade och främja sin egen rapportering för att man i kommunerna bättre ska kunna påvisa att den egna verksamheten är effektiv och riskbaserad och ger resultat.

Datasystemet för veterinärvård – ELVI och ELTE

ELVI eller datasystemet för veterinärvård innehåller information om tillsynen över djurskyddet som bedrivs av regionförvaltningsverken genom stickprov från gårdsbruksenheter. Dessutom innehåller systemet kontrollerna av djurtransporter inom ramen för djurskyddstillsynen som sköts av regionförvaltningsverken och besiktningsveterinärerna. År 2020 inleds uppbyggnaden av ett informationssystem för de djurskyddsinspektioner som kommunalveterinärerna ansvarar för. Datasystemet för hantering av hälsa hos djur, ELTE, befinner sig i genomförandefasen. Systemet kommer att tas i bruk gradvis under åren 2020–2023. ELTE kommer att innehålla delar för hantering av djursjukdomar och -epidemier, hälsoövervakning av djursjukdomar (t.ex. övervakning av salmonella), tillsyn över medicinsk behandling av djur samt datainsamling om användning av antimikrobiella läkemedel på djur.

Avgifter

Tillsynen som utövas enligt den kommunala tillsynsplanen för miljö- och hälsoskyddet är i regel avgiftsbelagd. Tillsynsavgifterna har en väsentlig betydelse i att säkra resurserna för miljö- och hälsoskyddet, trots att de avgifter som tas ut inte täcker alla kostnader för tillsynen. De centrala ämbetsverken anser det vara viktigt, att man i kommunerna tar ut avgifter för samtliga sådana prestationer inom miljö- och hälsoskyddet som enligt lagen är avgiftsbelagda.

Avgifter som tas ut för kommunens lagstadgade uppgifter, såsom tillsynen enligt miljö- och hälsoskyddslagarna, ska grunda sig på lag. Den allmänna utgångspunkten för lagar som gäller miljö- och hälsoskyddet (tobakslagen undantagen) är att en avgift enligt avgiftstaxan tas ut för de inspektioner som utförs enligt tillsynsplanerna. Även inspektioner som hänför sig till tillsynsprojekt är således avgiftsbelagda, om de är införda i den kommunala tillsynsplanen. Separata bestämmelser finns i miljö- och hälsovårdslagstiftningen om avgifter för godkännande av ett objekt, behandling av en anmälan samt upprepad inspektion.

Principen i fråga om avgifter är att avgifterna som tas ut för tillsynen inte får överstiga de verkliga kostnaderna. Ett undantag från denna regel är tillsynsavgiften enligt tobakslagen, som är av skattenatur och som därför kan överstiga de verkliga kostnaderna för tillsynen på de villkor som anges i tobakslagen. Mer detaljerad information ges i det riksomfattande tillsynsprogrammet för tobakslagen. I kommunens budget ska det dessutom reserveras medel

för incidenter för vilka avgifter inte kan tas ut. Sådana icke förutsebara situationer är till exempel livsmedels- eller vattenburna epidemier och utredande av klagomål. Även myndighetssamarbete och samarbete med olika aktörer i beredskapsfrågor sker utan avgift.

Uttag av avgifter för den systematiska tillsynen förutsätter att kommunen har en godkänd tillsynsplan och avgiftstaxa. Information om hur en tillsynsplan utarbetas finns i kapitel 2 i detta tillsynsprogram samt i de sektorvisa tillsynsprogrammen. Kommunförbundets taxamall finns på [Kommunförbundets webbplats](#).

1.2 Verksamhetsmiljö

Efter att social- och hälsovårdsreformen och landskapsreformen fallit (Sipiläs regering avgick 8.3.2019) indrogs även de övriga lagändringarna i samband med reformen. Beredningen av landskapsreformen bidrog dock till ökat regionalt samarbete, och beredningsmaterialet kan i fortsättningen utnyttjas för samordningen av tillsynen och utvecklingen av samarbetet.

I regeringsprogrammet för statsminister Rinne konstateras, att ansvaret för att ordna social- och hälso-tjänster samlas hos självstyrande områden som är större än kommuner. Dessutom ska det utredas hur miljö- och hälsoskyddet ordnas som ett led i social- och hälsovårdsreformen. Enligt regeringsprogrammet ska tillsyns-, tillstånds- och styrningsuppgifterna inom social- och hälso-tjänster hos Valvira och regionförvaltningsverken samt omorganiseringen av övriga uppgifter inom den statliga regionförvaltningen klarläggas. I realiseringskedet kommer reformen att orsaka ett behov av att uppdatera de riksomfattande tillsynsprogrammen för miljö- och hälsoskyddet.

Livsmedelsverket inledde sin verksamhet 1.1.2019. Livsmedelsverket har bildats av tre ämbetsverk: Livsmedelssäkerhetsverket Evira, Landsbygdsverket samt en del av Lantmäteriverkets Central för ICT-tjänster.

Genom ibruktagandet av gemensamma, riksomfattande informationssystem har det blivit möjligt för tillsynsenheterna att kontrollera, att de egna uppgifterna är korrekta och uppdaterade, både i fråga om kontaktuppgifter (VYHA-systemet) och tillsynsuppgifter (VATI-systemet och rapporteringen enligt det). Tillsynsenheterna har därmed skyldighet att kontrollera och säkerställa riktigheten av de rapporterade uppgifterna och även skyldighet att rapportera de fel som inte beror på användaren till den som förvaltar systemet.

1.3 Tema för programperioden 2020–2024: Enhetlig tillsyn och enhetligt samarbete

Temat om enhetlig tillsyn och enhetligt samarbete enligt tillsynsprogrammet för miljö- och hälsoskyddet kan främjas genom realiseringen av följande mål:

- utvärderings- och styrningsbesök
- myndighetssamarbete
- samarbete med aktörerna
- beredskap

De centrala myndigheterna kan ha sektorspecifika insatsområden för de år som tillsynsprogramperioden omfattar. Dessa anges i de sektorvisa tillsynsprogrammen.

1.3.1 Utvärderings- och styrningsbesök

Med stöd av miljö- och hälsoskyddslagstiftningen utövar regionförvaltningsverken tillsyn, styrning och utvärdering, och en av metoderna är utvärderings- och styrningsbesök till tillsynsenheterna. Miljö- och hälsoskyddets gemensamma och sektorvisa utvärderings- och styrningsbesök företogs redan under föregående tillsynsprogramperiod (2015–19). Besöken fokuserar på en utvärdering av tillsynsenhetens verksamhet, och under besöket vägleds och stöds enheten i dess verksamhet. Med hjälp av besöken ökar också regionförvaltningsverkens kännedom om verksamheten vid det aktuella områdets tillsynsenheter. Besöken under föregående programperiod var huvudsakligen nyttiga både för regionförvaltningsverken och för tillsynsenheterna. På basis av utvärderings- och styrningsbesök (AJO) har man till och med lyckats få ökade resurser till vissa tillsynsenheter. Närmare information om helhetseffekten av besöken kommer att erhållas efter följande utvärderingsrunda. Gemensamma och sektorvisa besök kommer att fortsätta och vidareutvecklingen pågår.

På riksnivå kan man med hjälp av utvärderings- och styrningsbesöken samla in kunskap om god praxis i tillsynsenheterna, som exempelvis på utbildningsmöten kan introduceras även för andra tillsynsenheter. Besöken kan också utnyttjas för styrningen av tillsynen. Lika viktiga är de observationer som görs om delområden som bör utvecklas eller åtgärdas. Regionförvaltningsverken kan redan i samband med besöken vägleda tillsynsenheten till exempel genom gemensamma diskussioner om hur verksamheten kan utvecklas.

1.3.2 Myndighetssamarbete

Enligt förvaltningslagen (10 §) ska myndigheter bistå varandra och sträva efter att främja samarbetet mellan myndigheterna. Uppgifterna inom miljö- och hälsoskyddet förutsätter en kontinuerlig dialog och ett samarbete mellan olika myndigheter (bl.a. byggnadstillsynen, miljöskyddet, arbetarskyddet, räddningsverket, skatteförvaltningen, polisen, markanvändningen, närings-, trafik- och miljöcentralen). Efter att miljö- och hälsoskyddet överförts till regionala enheter är kontakter och växelverkan med primärkommunens myndigheter ännu viktigare än förut. Samarbete behövs inom beredskapen, men också i samband med tillsynen över aktörerna (tillstånd, anmälningar och övrig tillsyn). Det finns ett behov att utveckla samarbetet också mellan tillsynsenheterna.

1.3.3 Samarbete med aktörerna

Det krävs ett stort kunnande av aktörerna för att de ska kunna iaktta lagarna som gäller miljö- och hälsoskydd. Myndigheterna ska ge råd, vägleda och instruera aktörerna bl.a. i ärenden som gäller lagar och tolkningen av dem. Det rekommenderas att aktörerna får möjlighet att påverka alltid när det är möjligt. Tillsynsmyndigheterna kan till exempel ordna diskussionsmöten eller utnyttja elektroniska plattformar i sitt samarbete med aktörerna. Här kan de möjligheter utnyttjas som sociala medier erbjuder. Målet är att kunskapsförmedlingen alltså fokuseras från en enkelriktad modell (från myndigheten till aktören) till en interaktiv och diskuterande modell, där alla parter får möjlighet att framföra sin åsikt.

Myndigheten ska stärka samarbetet med de aktörer som har skyldighet till beredskap för störningssituationer inom miljö- och hälsoskyddet¹.(LL 46 §, DsjL 43 §, HsL 8 §).

1.3.4 Beredskap

De allmänna nationella principerna för beredskap för allmänna störningssituationer har införts i Statsrådets principbeslut "[Säkerhetsstrategi för samhället](#)" (YTS2017). Strategin är avsedd för alla aktörer i samhället och utgör den gemensamma grunden för beredskap och krisledning. Den kompletteras och fördjupas av de övriga strategierna för beredskap och hantering av störningssituationer som bereds av olika förvaltningsområden samt av styrningsdokument. Enligt miljö- och hälsoskyddslagstiftningen (LL 46 §, DsjL 43 §, 84–86 §, HsL 8 §, nya kontrollförfordningen (EU) 2017/625 art. 115) ska myndigheter och aktörer utarbeta en beredskapsplan för störningssituationer. De centrala myndigheterna har också utarbetat anvisningar för eventuella störningssituationer inom miljö- och hälsoskyddet.

Hälsoskyddsmyndigheten och myndigheten för livsmedelstillsyn är enligt lagstiftningen skyldiga att agera vid misstanke om sanitär olägenhet, och samma skyldighet gäller för djurhälsomyndigheten vid misstanke om en djursjukdom som ska bekämpas. Planen för störningssituationer bör gärna innefatta en överläggning av förebyggande åtgärder och beredskap utöver hanteringen av den egentliga störningssituationen. Även olika instansers och myndigheters ansvar och skyldigheter ska utredas i förväg och beskrivas i planen. I planen ska dessutom anges på vilket sätt enhetens verksamhet säkerställs i en störningssituation, hur skötseln av övriga uppgifter ordnas under den pågående situationen och hur återgången till normal verksamhet sker efter störningssituationen. Efter störningssituationen ska en utvärdering göras om hur verksamheten lyckades, vilka utmaningar som förekom, och effekten på den framtida beredskapen ska också inkluderas i planen. Det är också skäl att redan under beredskapsplaneringen utreda behörigheten av olika aktörer och myndigheter, deras uppgifter samt gränserna för deras ansvarsområden.

I kommunernas beredskapsplaner ska också ingå en beredskapsplan för det kommunala miljö- och hälsoskyddets verksamhetsområde, som bl.a. beskriver kontakterna mellan tillsynsenheten och kommunen, kontaktperson/sakkunnig i kommunens ledningscentral, intern informationsförmedling samt tväradministrativt samarbete. Om det inte är möjligt att kalla kontaktpersonen till platsen bör man i förväg planera hur sakkunnighjälp och informationsförmedling ordnas.

Agerande och ledning under störningssituationer ska övas på förhand så att också kommunens ledning vid behov deltar i övningarna. I en beredskapsövning testas beredskapsplaner och organisationernas funktion i störningssituationer och under undantagsförhållanden. Varje tillsynsenhet ska delta i en beredskapsövning minst en gång under programperioden. För utveckling av den egna beredskapen och myndighetssamarbetet rekommenderas att tillsynsenheten också deltar i andra beredskapsövningar som ordnas i kommunen eller i regionen.

¹ I det gemensamma tillsynsprogrammet för miljö- och hälsovården används termen störningssituation, som rekommenderas i Ordlistan om övergripande säkerhet ([TSK 50](#)), trots att man i vissa lagar som gäller miljö- och hälsoskyddet fortfarande använder termen exceptionell situation. Användning av enhetlig terminologi underlättar samarbetet mellan olika myndigheter.

Den kommunala myndigheten för livsmedelstillsyn och hälsoskyddsmyndigheten ska på förhand ha beredskap för livsmedels- och vattenburna epidemier samt komma överens om hur utredningen av sådana ordnas. Statsrådets förordning (1365/2011) innehåller bestämmelser om tillsättande av en utredningsarbetsgrupp för utredning av epidemier samt bestämmelser om arbetsgruppens verksamhet och anmälan som görs till övriga myndigheter

Tillsynsenheten ska säkerställa att veterinärvården fungerar i olika störningssituationer. Trots att huvudansvaret för beredskapen för djursjukdomar som ska bekämpas ligger hos Livsmedelsverket och regionförvaltningsverken ska tillsynsenheterna i sitt beredskapsarbete beakta kommunalveterinärens skyldigheter som ingår i dessa uppgifter.

1.4 Utvärdering av det gemensamma riksomfattande tillsynsprogrammet

De centrala ämbetsverken gör ett sammandrag före utgången av år 2023 om hur det gemensamma tillsynsprogrammets mål har uppfyllts. Utvärderingen av tillsynsprogrammet baserar sig på sammandragsrapporter om tillsynsenheternas uppgifter, som fås genom elektroniska informationssystem, regionförvaltningsverkens rapporter om utvärderings- och styrningsbesök samt på annat tillgängligt material. Den gemensamma utvärderingen av utfallet utnyttjas när tillsynen över miljö- och hälsoskyddet utvecklas och den kommande tillsynsprogramperioden bereds.

2. Innehållet i den kommunala tillsynsplanen

Med kommunal tillsynsplan avses en plan som innehåller den samlade tillsynen över miljö- och hälsoskyddet, såväl allmänt som separat för varje sektor. De krav som ställs för den kommunala tillsynsplanen anges i hälsoskyddslagen, tobakslagen, livsmedelslagen och veterinärvårdslagen. Enligt ovannämnda lagar ska kommunen för den regelbundna tillsynen utarbeta och godkänna en tillsynsplan för miljö- och hälsoskyddets verksamhetsområden (kommunal tillsynsplan). Tillsynen ska vara av hög kvalitet, vara riskbaserad och förebygga sanitära olägenheter och risker. Genom tillsynsplanen säkerställs en täckande tillsyn inom de olika verksamhetsområdena av miljö- och hälsoskyddet.

I den kommunala tillsynsplanen ska det gemensamma riksomfattande tillsynsprogrammet för miljö- och hälsoskyddet beaktas samt även de sektorvisa tillsynsprogrammen enligt lokala tillsynsbehov och utgående från en riskvärdering. Tillsynsplanen kan vara flerårig och den justeras vid behov. Regionförvaltningsverket bedömer den kommunala tillsynsplanen och dess utfall under utvärderings- och styrningsbesöken eller i ett annat sammanhang.

Tillsynsplanen tjänar som ett redskap för tillsynsplaneringen i kommunen, och det är därför ändamålsenligt att den innehåller inslag som ingår i tillsynen och stöder den, såsom:

- antal tillsynsobjekt indelade enligt typ av objekt
- resurser och deras sektorvisa indelning
- utbildningsplan
- planering och genomförande av inspektioner
- avgifter som tas ut för tillsynen
- provtagningsplaner
- laboratorier och externa experter som tillsynen stöder sig på
- insatsområden för tillsynen
- tillsynsprojekt
- planer för störningssituationer
- samt en kommunikationsplan.

En del av dessa kan skrivas som separata planer. När tillsynsenheterna planerar sin verksamhet kan man som en del av tillsynsplanen utarbeta en arbetsplan med detaljerade uppgifter om hur tillsynen inriktas. I arbetsplanen beaktas även de resurser som reserverats för tillsynen. De sektorvisa tillsynsplanerna ger närmare anvisningar om hur tillsynen planeras och genomförs enligt den sektorspecifika lagstiftningen.

2.1 Inspektioner

En väsentlig del i verkställandet av tillsynen över miljö- och hälsoskyddet är inspektioner som görs för att utreda hur tillsynsobjektet eller verksamheten överensstämmer med kraven. Väl planerade och genomförda inspektioner är en viktig del av en effektiv tillsyn och de synliggör myndighetens verksamhet, vilket höjer medborgarnas och verksamhetsidkarnas förtroende för att tillsynen fungerar. Inspektionen ger också verksamhetsidkaren tillfälle att få vägledning och rådgivning av myndigheten.

När en inspektion förbereds väljs de delområden som ska inspekteras utgående från en riskvärdering. Inspektionen kan inriktas på lokaler, förhållanden, egenkontroll, dokumentering, produkter eller verksamhetsmetoder. Under inspektionen kan också andra omständigheter uppdagas än de som enligt förhandsplanen skulle inspekteras, och dessa beaktas under inspektionen. En enskild inspektion kan omfatta hela objektet eller endast ett delområde. Ett besök enbart för provtagning registreras inte som en inspektion.

Inspektionens innehåll bestäms enligt typ av objekt och den lag som inspektionen grundar sig på. I vissa objekt kan det vara ändamålsenligt att utföra inspektionen samtidigt på basis av flera lagar. Inspektionens rättsgrund ska framgå av tillsynsplanen och av den inspektionsberättelse som utarbetas efter inspektionen. Närmare bestämmelser om utarbetandet av inspektionsberättelsen samt om dess innehåll finns i speciallagarna om miljö- och hälsoskydd, förvaltningslagen och i myndighetsanvisningar som utfärdats separat för olika sektorer.

En bedömning av inspektionstiden behövs för planering av tillsynsresurserna. När den genomsnittliga inspektionstiden för ett tillsynsobjekt bedöms beaktas objektets egenskaper, såsom riskklassificering, tillsynshistoria, beredning och innehåll av inspektionen samt utarbetandet av en inspektionsberättelse.

Inspektionstiden innefattar förberedelser inför inspektionen (t.ex. att läsa dokumenten), själva inspektionen samt utarbetandet av inspektionsprotokollet och andra behövliga handlingar. Resetiden räknas inte med i inspektionstiden. Däremot ska resetiden beaktas vid resursplaneringen. Kommunförbundet har rekommenderat att resekostnaderna inkluderas i timtaxan för att objekten inte ska hamna i ojämlig ställning på basis av sitt läge i glest bebyggda områden ([länk till Kommunförbundets anvisning](#)) (på finska)

I tillsynsplanen antecknas inspektionerna enligt typ av tillsynsobjekt eller per tillsynsobjekt. Kontrollfrekvensen bestäms utgående från en riskvärdering. I tillsynsplanen ska anges på vilket sätt och på vilka grunder riskvärderingen har genomförts i tillsynsenheten och hur bedömningen har påverkat kontrollfrekvensen.

2.2 Provtagning och analys

Provtagningsplanen ska innehålla de provtagningar och undersökningar som förutsätts i miljö- och hälsoskyddslagstiftningen och som kan planeras i förväg. Dessutom beskrivs övriga situationer där prover tas samt förfaringssätt i dessa situationer. Proverna kan tas av tjänsteinnehavaren eller av en utomstående provtagare. Kommunen ska ha beredskap för kostnader som orsakas av störningssituationer, såsom provtagning och laboratorieundersökningar i samband med utredning av livsmedels- och vattenburna epidemier.

Av planen ska framgå de laboratorier dit proverna skickas i olika situationer samt förfaringssättet i brådskande situationer. I avtalet med det laboratorium som tillhandahåller tjänster ska registreras bl.a. förfaringssättet i störningssituationer och utanför tjänstetid för att säkerställa tillgången till tjänster. [På Livsmedelsverkets webbplats](#) finns en förteckning över laboratorier som överensstämmer med livsmedelslagen och hälsoskyddslagen och som godkänts att utföra undersökningar i samband med myndighetstillsyn enligt ovannämnda lagar.

2.3 Tillsynsresurser

Tillsynsmyndigheten ska i sin tjänst eller på basis av avtal ha ett behövligt antal kompetent och tillräckligt erfaren personal. Om resurserna inte motsvarar tillsynsbehovet ska tillsynsplanen innehålla en beskrivning av hur tillsynsförpliktelseerna handhas. Vid behov anges åtgärder för avhjälpande av situationen. Relationen mellan tillgängliga resurser och tillsynsbehov ska också utvärderas i samband med att utfallet utvärderas (punkt 2.8). Planerade och realiserade resurser införs också i VYHA-systemet.

I det gemensamma avsnittet av tillsynsplanen ska tillgängliga resurser för miljö- och hälsoskyddet anges och en presentation ges av hur resurserna fördelas mellan olika verksamhetsområden. På basis av erfarenheterna av tillsynen från tidigare år ska resurser reserveras också för annan än regelbunden tillsyn. Tillsynsplanen ska innehålla en bedömning av hur tillsynsresurserna räcker till för en realisering av planen. När resursbehovet bedöms beaktas inspektionerna av tillsynsobjekt samt den tid som behövs för förberedelser av inspektioner, resor och utarbetandet av inspektionsberättelsen, dvs. all den tid som behövs från förberedande av ifrågakvarande inspektion till rapportering av resultaten. Förutom personalresurser ska kommunen vara beredd på kostnader som bland annat orsakas av provtagning, laboratorieundersökningar och utbildning.

2.4 Säkerställande av tillsynspersonalens kompetens

Tillsynsmyndigheten ska säkerställa att personalen har tillräcklig kompetens och att kompetensen vid behov uppdateras genom regelbunden utbildning. Ett bra utbildningsmål är i genomsnitt åtta utbildningsdagar per år och tjänsteinnehavare. I utbildningsdagarna kan utöver egentlig utbildning även inräknas annat främjande av yrkesskickligheten, såsom deltagande i arbetshandledning, studier av dokumentmallar eller annat planmässigt upprätthållande av kompetensen.

En tjänsteinnehavare ska känna till lagstiftningen som gäller det egna ansvarsområdet och kunna tillämpa lagstiftningen på tjänsteansvar. De tjänsteinnehavare som är anställda hos myndigheten ska bland annat känna till den rättsliga regleringen som gäller konstitution, sekretess och offentlighet av handlingar, förvaltningsförfarande, skydd av personuppgifter, kommunalt beslutsfattande samt tjänstemannarätt, och i all sin verksamhet tillämpa rättsprinciperna inom förvaltningen.

En förutsättning för användning av administrativa tvångsmedel är god administrativ kompetens. Tillsynsmyndigheten är skyldig att vidta behövliga åtgärder för säkerställande av att aktörerna iakttar bestämmelserna i lagen samt vid behov använda förvaltningstvång enligt vad som närmare föreskrivs i den sektorspecifika lagstiftningen. Arbetet underlättas av god administrativ kompetens samt förberedelser i ett tidigt skede inför behandlingen av ärendet.

2.5 Tillsynsprojekt

Genom tillsynsprojekt utreds till exempel om en viss övervakad verksamhet eller en viss omständighet överensstämmer med författningarna. Genom tillsynsprojekt kan man utöva regelmässig tillsyn till exempel i fråga om vissa lokalt identifierade riskobjekt. Syftet med projekten är också att öka tillsynsmyndigheternas och verksamhetsutövarnas kompetens inom uppgiftsområdet.

De centrala myndigheterna kan genomföra sådana tillsynsprojekt där tillsynsenheterna deltar enligt sektorvisa anvisningar. Riksomfattande, regionala och/eller tillsynsenhetens egna tillsynsprojekt kan i fråga om inspektioner innehålla olika tillsynsutredningar, undersökningar eller provtagning. Tillsynsenheten kan också genomföra egna tillsynsprojekt inom ramen för den systematiska tillsynen. Då ska det undersökta tillsynsområdets karaktär och art bedömas samt avgöras det mest ändamålsenliga sättet att genomföra projektet. Projektet kan till exempel genomföras som specifikt inriktade inspektioner eller genom provtagning. I fråga om provtagning bör det bedömas om det genom provtagning är möjligt att nå tillräckliga och jämförbara resultat som också kan utnyttjas inom tillsynen. Ett projekt som grundar sig på provtagning kräver särskilt noggrann planering för att resultaten ska kunna tolkas och utnyttjas i tillsynsarbetet.

Planerna för tillsynsprojekt med motiveringar anges i den årliga tillsynsplanen. Även tillsynsenhetens deltagande i projekt som ordnas av andra, t.ex. grundvattenundersökningar med NMT-centralerna, bör inskrivas i tillsynsplanen.

2.6 Beredskap

I miljö- och hälsoskyddslagstiftningen (LL 46 §, DsjL 43 §, HsL 8 §) åläggs myndigheterna att utarbeta en beredskapsplan för störningssituationer. Dessutom har de centrala myndigheterna utfärdat anvisningar för störningssituationer inom miljö- och hälsoskyddet.

SHM:s handbok Exceptionella situationer inom miljöhälsan är avsedd som en anvisning för beredskap för störningssituationer inom miljö- och hälsoskyddet och kommunikationen under en sådan. Handboken kompletterar planen för störningssituationer inom miljö- och hälsoskyddet som ska innehålla huvudsakliga handlingsregler för olika typer av störningssituationer. Anvisningar som gäller beredskap för störningssituationer har uppräknats i bilaga 1.

Tabell 1. Anvisningar som gäller beredskap för störningssituationer inom miljö- och hälsoskyddet.

Livsmedelsverket	<ul style="list-style-type: none"> • Agerande i hälsofarosituationer som hänför sig till livsmedel – anvisning till livsmedelstillsynsmyndigheterna (2012) • Anvisningar om tillbakadragande av livsmedel • RASFF • Ruokaviraston valmiussuunnitelmat helposti leviävien eläintautien varalta
Valvira	<ul style="list-style-type: none"> • Förfaranden för tryggande av hushållsvattnets kvalitet - anvisningar • Anvisning för tillämpning av hushållsvattenförordningen (2018) • Nödsituationer med strålrisk – Anvisning för hälsoskyddsmyndigheten om beredskapen för och hantering av nödsituationer med strålrisk (2016)
SHM	<ul style="list-style-type: none"> • Exceptionella situationer inom miljöhälsan. En handbok för arbetstagare och samarbetsparter inom miljö- och hälsoskyddet (2014) (på finska) • Hantering av störningssituationer inom miljöhälsan (Nätverkets slutrapport) (på finska) • Planering av beredskap och kontinuitetshantering – Anvisning för aktörer inom social- och hälsovården (2019)* • Avtalsbaserad beredskap. Anvisning för aktörer inom social- och hälsovården (2019)* • Cybersäkerhet. Anvisning för aktörerna inom social- och hälsovården (2019) (på finska)*

IM	<ul style="list-style-type: none"> • Anvisningar som gäller vid strålningsläge (2016) • Handbok om varningsmeddelanden (2013) • Nationell CBRNE-strategi (2017, på finska) • Yleisjohtajuutta moniviranomaistilanteissa selvittäneen työryhmän loppuraportti (Slutrapport av arbetsgruppen med uppgift att klarlägga allmänt ledarskap i situationer som berör flera myndigheter) (2015, på finska)
JM	<ul style="list-style-type: none"> • Myndigheternas befogenheter vid störningar (2019, på finska)
Rådningsinstitutet	<ul style="list-style-type: none"> • Varautuminen ja jatkuvuudenhallinta kunnassa (2012) (på finska)
Säkerhetskommitténs sekretariat	<ul style="list-style-type: none"> • KUJA-konceptets verktyg
SHM och Kommunförbundet	<ul style="list-style-type: none"> • Säkerhetsstrategin för samhället YTS 2017
Säkerhetskommittén	<ul style="list-style-type: none"> • Vattentjänstverkets handbok i beredskap för störningssituationer (2016)
Försörjningsberedskapscentralen	<ul style="list-style-type: none"> • Varautuminen ja jatkuvuudenhallinta kunnassa (2012) (på finska)

* används i tillämpliga delar inom miljö- och hälsoskyddet

2.7 Kommunikation

Syftet med kommunikationen inom miljö- och hälsoskyddet är att hjälpa medborgarna att finna de tjänster som miljö- och hälsoskyddet tillhandahåller. Av myndigheterna förväntas flexibel, snabb, rättidig och sakkunnig kommunikation. I kommunikationen kan man i förväg informera om tillsynens insatsområden och mål. Offentliggörandet av tillsynsresultaten ökar verksamhetens transparens. Samtidigt ökar den allmänna kännedomen om miljö- och hälsoskyddet.

En effektiv kommunikation är mångsidig och kräver vid sidan av traditionella kommunikationskanaler ett fördomsfritt utnyttjande av nya kommunikationskanalerna. De nya kanalerna möjliggör snabb reaktion och når snabbt en stor publik. I kommunens interna kommunikation är det bra att beakta de kommunala beslutsfattarna och nya medlemmar av kommunala organ som behöver orienteras i miljö- och hälsoskydd.

Kommunikationsplanen för miljö- och hälsoskyddet kan utgöra en del av kommunens allmänna kommunikationsplan. I planen sammanställs kontaktuppgifter till lokala, regionala och nationella samarbetsinstanser och till medier och i planen bifogas mallar av meddelanden. I kommunikationsplanen är det bra att beakta de möjligheter som erbjuds av nya kommunikationskanaler samt kommunikationen i störningssituationer. [Kommunförbundets anvisning \(på finska\)](#) om publicerats år 2010 innehåller anvisningar om kommunikation. De centrala ämbetsverkens kommunikation på riksnivå kompletterar de lokala myndigheternas informationsverksamhet.

Kommunikation i störningssituationer

I störningssituationer ska kommunikationen ske med hjälp av i förväg planerade kommunikationskanaler och kommunikationssätt. Myndigheterna har tillgång till ett nationellt skyddat myndighetsnätverk, VIRVE. I kommunikationsplanen anges ansvariga personer för kommunikationen samt deras skyldigheter och kontaktuppgifter. Därtill är det bra om planen innehåller färdiga sändlistor till exempel för kommunens interna informationsförmedling. Publikationer som behandlar kommunikation i störningssituationer inom miljö- och hälsoskyddet räknas upp i tabell 2.

Tabell 2. Publikationer som gäller kommunikation i störningssituationer.

Kommunförbundet	Var beredd. Handbok för kommunernas information i kriser och exceptionella situationer (2009)
Statsrådets kansli	Statsförvaltningens kommunikation i störningssituationer och under undantagsförhållanden (2013)
Förörjningsberedskapsorganisationen	Anvisning om störningssituationer och krisinformation vid vattentjänstverk (2019) (på finska)
Råddningsinstitutet	Planering av kommunens information i krissituationer (2017) (på finska)

2.8 Godkännande av tillsynsplanen

Den kommunala tillsynsplanen för miljö- och hälsoskyddet och väsentliga ändringar i den godkänns av det organ som ansvarar för miljö- och hälsoskyddet i kommunen. I samband med att tillsynsplanen godkänns anger den behöriga myndigheten också på vilket sätt planen följs upp.

Lagstiftningen om miljö- och hälsoskyddet förutsätter inte att verksamhetsutövarna hörs om tillsynsplanen, men enligt 41 § i förvaltningslagen ska de ges möjligheter till inflytande. Information om att ärendet är anhängigt och om möjligheten till inflytande ska ges på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till ärendets betydelse och omfattning. Informationssättet avgörs av myndigheten. Goda sätt är till exempel annonser och artiklar i tidningar eller meddelanden till verksamhetsutövarna. Tidpunkten för informeringen ska anpassas så att verksamhetsutövarna har möjlighet att få mer information, framföra sina åsikter och påverka ärendet.

2.9 Utvärdering av tillsynsplanen och rapportering

Utvärderingen av tillsynsplanens utfall utnyttjas i utvecklandet av tillsynen över miljö- och hälsoskyddet, säkerställandet av tillsynens funktion samt när nya planer utarbetas. I tabell 3 anges i huvudsak de omständigheter som utvärderas.

Tabell 3. Utvärdering av den kommunala tillsynsplanen.

Utvärderingsobjekt	Granskning och utredning
Omfattningen av planerad verksamhet och inspektioner	<ul style="list-style-type: none"> • omfattning av tillsynen inom samtliga sektorer • utvärdering av riksomfattande tillsyn och egna insatsområden • antal och art av missförhållanden som uppdagats under inspektionerna samt myndigheternas åtgärder för att avhjälpa dessa missförhållanden och lyfta upp verksamheten till den nivå som förutsätts av bestämmelserna
Antal inspektioner och prover (i relation till tillsynsplanen)	<ul style="list-style-type: none"> • antal genomförda inspektioner • prover och analyser • deltagande i tillsynsprojekt
Intäkter av tillsynen och inriktningen av dem	<ul style="list-style-type: none"> • avgiftsintäkter av tillsynen per verksamhetsområde • inriktning av inkomsterna för tillsynen, uppgift om huruvida tillsynsintäkter inriktats på att utveckla tillsynen över miljö- och hälsoskyddet
Resurser och samarbetsområdets funktion	<ul style="list-style-type: none"> • resurser i relation till de krav som ställs av lagstiftningen, tillsynsbehov och planerad verksamhet • utredning av hur mycket resurser använts till planerade tillsynsuppgifter, hur mycket till andra uppgifter • specifikation av allokering av personalresurser för tillsyn enligt olika lagar (VYHA) • tillsynseffekt (jämfört med de centrala ämbetsverkens anvisningar)
Utvecklingsbehov	<ul style="list-style-type: none"> • åtgärder för att förbättra situationen under följande verksamhetsår
Styrnings- och utvärderingsbesök	<ul style="list-style-type: none"> • observerad god praxis, utvecklings- och förbättringsbehov

Tillsynsplanernas utfall rapporteras med hjälp av VATI- och VYHA-systemen. En utvärdering av tillsynsplanen som behandlats i en nämnd eller i ett annat kollegialt organ skickas via VYHA till regionförvaltningsverket.

Livsmedelsverket
PB 100, 00027 LIVSMEDELSVERKET
växel 029 530 0400
www.livsmedelsverket.fi

Valvira
PB 210, 00281 HELSINGFORSI
växel 029 520 9111
www.valvira.fi